

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 105/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 4572/2015 až sp. zn. Rvp 4619/2015, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline a jeho uzneseniami sp. zn. 10 NcC 70/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 4572/2015), sp. zn. 10 NcC 261/2013 z 27. marca 2013 (Rvp 4573/2015), sp. zn. 8 NcC 260/2013 z 28. marca 2013 (Rvp 4574/2015), sp. zn. 9 NcC 261/2013 z 28. februára 2013 (Rvp 4575/2015), sp. zn. 11 NcC 49/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 4576/2015), sp. zn. 7 NcC 246/2013 z 27. februára 2013 (Rvp 4577/2015), sp. zn. 7 NcC 67/2014 z 27. októbra 2014 (Rvp 4578/2015), sp. zn. 9 NcC 86/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 4579/2015), sp. zn. 10 NcC 249/2013 z 27. marca 2013 (Rvp 4580/2015), sp. zn. 8 NcC 249/2013 z 28. februára 2013 (Rvp 4581/2015), sp. zn. 5 NcC 246/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 4582/2015), sp. zn. 8 NcC 251/2013 zo 8. marca 2013 (Rvp 4583/2015), sp. zn. 5 NcC 404/2013 z 31. mája 2013 (Rvp 4584/2015), sp. zn. 9 NcC 250/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 4585/2015), sp. zn. 8 NcC 245/2013 z 28. marca 2013 (Rvp 4586/2015), sp. zn. 9 NcC 245/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 4587/2015), sp. zn. 5 NcC 395/2013 zo 14. mája 2013 (Rvp 4588/2015), sp. zn. 6 NcC 244/2013 z 27. februára 2013 (Rvp 4589/2015),

sp. zn. 10 NcC 244/2013 z 27. marca 2013 (Rvp 4590/2015), sp. zn. 6 NcC 416/2013 z 30. apríla 2013 (Rvp 4591/2015), sp. zn. 6 NcC 251/2013 z 27. februára 2013 (Rvp 4592/2015), sp. zn. 5 NcC 250/2013 z 19. marca 2013 (Rvp 4593/2015), sp. zn. 10 NcC 250/2013 z 27. marca 2013 (Rvp 4594/2015), sp. zn. 8 NcC 250/2013 z 28. februára 2013 (Rvp 4595/2015), sp. zn. 6 NcC 415/2013 z 30. apríla 2013 (Rvp 4596/2015), sp. zn. 10 NcC 245/2013 z 27. februára 2013 (Rvp 4597/2015), sp. zn. 5 NcC 394/2013 z 31. mája 2013 (Rvp 4598/2015), sp. zn. 9 NcC 418/2013 z 12. septembra 2013 (Rvp 4599/2015), sp. zn. 5 NcC 252/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 4600/2015), sp. zn. 7 NcC 233/2013 z 27. februára 2013 (Rvp 4601/2015), sp. zn. 7 NcC 232/2013 z 21. februára 2013 (Rvp 4602/2015), sp. zn. 5 NcC 254/2013 z 28. februára 2013 (Rvp 4603/2015), sp. zn. 9 NcC 254/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 4604/2015), sp. zn. 9 NcC 251/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 4605/2015), sp. zn. 10 NcC 251/2013 z 27. februára 2013 (Rvp 4606/2015), sp. zn. 10 NcC 246/2013 z 27. februára 2013 (Rvp 4607/2015), sp. zn. 6 NcC 413/2013 z 30. apríla 2013 (Rvp 4608/2015), sp. zn. 5 NcC 249/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 4609/2015), sp. zn. 9 NcC 249/2013 zo 14. marca 2013 (Rvp 4610/2015), sp. zn. 9 NcC 252/2013 zo 14. marca 2013 (Rvp 4611/2015), sp. zn. 8 NcC 252/2013 z 8. marca 2013 (Rvp 4612/2015), sp. zn. 11 NcC 2/2015 z 26. januára 2015 (Rvp 4613/2015), sp. zn. 9 NcC 2/2015 z 22. januára 2015 (Rvp 4614/2015), sp. zn. 9 NcC 1/2015 z 22. januára 2015 (Rvp 4615/2015), sp. zn. 10 NcC 58/2013 zo 6. februára 2013 (Rvp 4616/2015), sp. zn. 10 NcC 44/2014 z 9. júla 2014 (Rvp 4617/2015), sp. zn. 10 NcC 80/2014 z 13. novembra 2014 (Rvp 4618/2015) a sp. zn. 5 NcC 79/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 4619/2015) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami Rvp 4572/2015, Rvp 4573/2015, Rvp 4574/2015, Rvp 4575/2015, Rvp 4576/2015, Rvp 4577/2015, Rvp 4578/2015, Rvp 4579/2015, Rvp 4580/2015, Rvp 4581/2015, Rvp 4582/2015, Rvp 4583/2015, Rvp 4584/2015, Rvp 4585/2015, Rvp 4586/2015, Rvp 4587/2015, Rvp 4588/2015, Rvp 4589/2015, Rvp 4590/2015, Rvp 4591/2015, Rvp 4592/2015, Rvp 4593/2015, Rvp 4594/2015, Rvp 4595/2015,

Rvp 4596/2015, Rvp 4597/2015, Rvp 4598/2015, Rvp 4599/2015, Rvp 4600/2015, Rvp 4601/2015, Rvp 4602/2015, Rvp 4603/2015, Rvp 4604/2015, Rvp 4605/2015, Rvp 4606/2015, Rvp 4607/2015, Rvp 4608/2015, Rvp 4609/2015, Rvp 4610/2015, Rvp 4611/2015, Rvp 4612/2015, Rvp 4613/2015, Rvp 4614/2015, Rvp 4615/2015, Rvp 4616/2015, Rvp 4617/2015, Rvp 4618/2015 a Rvp 4619/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 105/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 30. marca 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a jeho uzneseniami uvedenými v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“).

Napadnutými rozhodnutiami krajský súd rozhodoval o námietkach zaujatosti sudcov Okresného súdu Žilina. Okresného súdu Čadca a Okresného súdu Martin (ďalej len „okresné súdy“) v konaniach, ktorých predmetom bolo rozhodovanie o žalobách sťažovateľky o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom označených okresných súdov.

Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že sťažnosti sťažovateľky sú v zásade identické z hľadiska skutkového a právneho stavu, ako aj právnej argumentácie sťažovateľky s nespočetným množstvom predchádzajúcich sťažností sťažovateľky, o ktorých už ústavný súd rozhodol. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nepovažuje za potrebné reprodukovat' argumentáciu sťažovateľky obsiahnutú v sťažnostiach, o ktorých aktuálne rozhoduje. Považuje totiž za dostatočné poukázať na obdobnú argumentáciu sťažovateľky popísanú v jej predchádzajúcich sťažnostiach, o ktorých rozhodol napr. uzneseniami sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 alebo sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013.

Sťažovateľka v sťažnostiach reaguje aj na jedno z prvých uznesení ústavného súdu (sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 6. februára 2013), ktorým boli jej obsahovo obdobné sťažnosti odmietnuté z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie. V tejto súvislosti sťažovateľka poukazuje na konania ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, sp. zn. III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v ktorých tento preskúmaval rozhodnutia súdov o zaujatosti sudcov. Ústavný súd však uvedenú rozhodovaciu prax podľa sťažovateľky bez akéhokoľvek zdôvodnenia porušil práve a len v jej prípade. Sťažovateľka argumentuje tiež odôvodnením publikovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o sťažnostiach rozhodol nálezmi, ktorými vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zrušil napadnuté uznesenia krajského súdu a vrátil veci na ďalšie konanie, a tiež aby jej priznal primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania. Sťažovateľka taktiež navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) „*vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...*“.

II.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či

dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si uplatnila svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej argumentácie sťažovateľky k napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. III. ÚS 350/2013 z 18. júla 2013, sp. zn. III. ÚS 534/2013 z 29. októbra 2013, sp. zn. II. ÚS 87/2014 z 30. januára 2014...), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už

ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2016